olgármester, Aczél Péter, Andrényi Bánhidi Béla, Bettelheim Vilmos, rencz, Institorizs Kálmán, Lukácsi Tiszti Lajos; jegyző Parecz István. ik ki a szinház? e felett a bizott- határoz. A debreczeni szinháztól ide ályázott. Ugyanott uj városházat épi- nek költségvetése 264.000 ft.

szerkesztő s kiadótulajdonos:
LAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
TMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

lanyilatkozat.

azon tisztelt jóakaróim, szto helyzetemben közvetve vagy befolyásaikkal a barátságos kiegye- zni, s méltányos eljárásukkal ugy z igen tisztelt hitelezőim egovni iparkodtak, — ugy szinte tisztelt vevőim kik bevá- a végkiárulást sikeressé tették, fo- ilvánosság terén is elösmerésemet sább köszönetem nyilvánitását. tehát ez év márczius hó 10-ről kelt végzés szerinti csődfelmentesitése- el közhirré teszem, egyuttal vagyok gy e r d e m ü k ö z ö n s é g tudo- n, hogy az eddig saját árbani vég- ább folytatandom, üzletemet a ki- egyebb árukkal már egy részt el- észt folytonosan kiegésziteni fogom ..... kiárulandom mind- .... nem lesznek, ... végkép kiküszöbölni óhaj- .... 10%-tól 50%-ig való .... adatni.) .... — miszerint minden törek- .... hogy a nagyra- k ö z ö n s é g igényeinek pontosan ... az irányomban tanusitott: jó .... magamat továbbra is ...

... megkülönböztetett tisztelettel
Kész szolgája.
Kubinyi Kálmán.

Meghivás.

... hitvallású evang. egyház- ... vasárnap, már- ... küldöttség érkezik ... órától kezdve több na- ... nagyutczán polgár Kon- ... 1702. számu házánál, melyre a ... hitvallású hiveket tisztelettel

Tamássy Károly.
ideig. gondnok.

verési hirdetés.

... kir. Debreczen város tulaj- ... tartozó K o n c z Gergelyné-féle ... 1587-ik számu háznak folyó ... napjától 3 évre leendő bér- ... iránt, első izben kisérlett árve- ... sikert nem eredményezvén, a ... határidőül a folyó évi már- ... 24-ik napjának d. e. 9 órája ... a városház nagy tanácstermé- ... a bérleni kivánók azon fi- ... mellett hivatnak meg. mi- ... árverési s bérleti feltételeket a ... sztályunál megtekinthetik.

... sz. kir. Debreczen város gaz- ... csának 1874. évi márcz. hó ... üléséből.

Kiadta:
Farkas Ferencz,
aljegyző.

iadó lakok.

... utczán 24-dik szám alatt az ... szoba, 2 konyha 2 kamara, ... kamara és két 4—4 lóra ... folyó évi pünkösttől, együtt ... részletben kiadó. Értekezhetni ... tulajdonosnővel.

163 2—3

... legjobb minőségü ajánl a ... Nagy tanyán
Ledig Sámuel H.-Böszörményben.
Ezen bnzára megrendeléseket szintén el- fogad:
Berger Henrik Debreczenben,
a kinél kitünő
tavaszrozs is kapható.
127 4—6

1874. VI. évfolyam. **53. szám.** **Hétfő, márczius 16.**

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Makacs hazafiak.

*** A tehetetlen jobboldalon van a többi közt egy oly párttöredék, mely bámulatos kitartással ragaszkodik a közösügyes kiegyezéshez, s mindannak ellensége, a ki ezt érintetlen tiszteletben nem tartja.

Ezek az emberek azért nevezetesek, mert saját pártjuktól is hallják már, hogy — megvirradt, s még sem akarnak a tények előtt meghajolni.

Kezdik már a jobboldalon is hangoztatni, a mit az ellenzék régen hirdetett, hogy a közjogi kiegyezés nem felel meg a nemzet kivánalmainak.

Vannak azonban a közösügy tormájába esett hazafiak között olyanok, a kik nyiltan állitják, hogy „a közös gépezet csendesen, biztosan intézi el a maga dolgait, az országgyülés jogaiból a delegáczió semmit sem konfiskált, a 67-kei kiegyezés igen jónak, igen gyakorlatinak, igazságosnak, politikailag czélszerünek mutatkozik; a közösügyben s formáiban nincs hiba; ezekért nincs szükség uj kiegyezésre."

Magyar ember szájából szomoru dolog ilyeneket hallani. A nyilt, napnál világosabb tények igazolják, hogy e közösügyes szerződés, mely bennünket igájában tart, csak a mi romlásunkra találtatott fel.

Körülbelől harmadfélszáz millió adósságot vettünk fel arra nézve, hogy a mostani alapon csinálhassunk magunkból valamit. S hova jutánk? — A megsemmisülés lejtőjére.

Azt nem lehet elvitatni, hogy a közösügyes alapon álló kormány vitte ily sülyedésbe a nemzetet. Tény, hogy a jobboldal pártolta, támogatta a kormányt vakon, feltétlenül.

S ha már most látjuk gazdálkodásuk eredményét, s ennek tudatában sem ismerik be óriási tévedésöket azok, a kik mindenféle kormánynak segitettek pártfogás utján nemzetölő munkájában: az ily emberek már oly elvetemültséget tanusitanak, hogy javulásukra még csak remény sem lehet.

Még lehetne egy feltevés, ami igazolná a közösügyes kiegyezés fentartásához ragaszkodást. Ugyanis, ha ez a töredék bebizonyitná azt, hogy azok, a kik eddig a közösügyes kiegyezést támogatták, nem a becsületesség utján jártak, s azért jutottunk ily gyalázatos helyzetbe, nem pedig a kiegyezési alap miatt: — akkor talán még lehetne ámitni tovább is a közösügy jóságával a könnyen hivőket.

A közjogi ellenzék a rendszerben látja a hibát, s azért igyekszik az önállóság biztositékait hazánk részére kivivni, hogy többé ne essünk az adósságok posványába, ha ugyan most az egyszer még ki tudunk szabadulni.

Most a kormányválság ideje alatt a jobboldalról is kezdik hangoztatni, hogy ők sem tartják örökké valónak felbonthatlannak a 67-ikei kiegyezést, bevallják azt is, hogy ama szerződés nem felel meg a nemzet jogos kivánalmának, s hogy azon alapon jutottunk a mai gyönyörüséges helyzetbe.

E beismerésök akar a lép lenni, a melylyel Ghyczyt és Tisza Kálmánt a kormány hálójába akarják keriteni. A nov. 7-ikei hirhedt párthatározat után pedig senki sem róvná meg e férfiakat, ha minden gondolkozás nélkül haladnának tovább bátran a megkezdett uton.

Ide tehát a jobboldal részéről nem kell nagy csalogatás, s nem is annak tulajdonitjuk mi, hogy a jobboldal egy része kezd engedni merev közösügyes álláspontjából, mintha egy pár már önként ajánlkozott egyént óhajtana megnyerni, — hanem igenis a tények hatalmának erejét látjuk mi e jelenségben.

S ezzel egyszersmind igazolva van ujolag a közjogi ellenzék létezésének jogosultsága.

Hadd lármázzanak tehát ott a jobboldalon azok az önérdek konczán rágódó makacs hazafiak. Meggyőződésünk egész erejével döngessük tovább a közösügy idétlen várát, s azt három év multával már ledönthetjük.

Csak akarja ezt önjóléteért a nemzet többsége. Az uralkodónál nem talál e szándékunk kivitele akadályra.

A koronázás óta nem volt még arra példa, hogy a felség ne szentesitette volna azt a törvényt, a mit a nemzet képviselőinek többsége elébe terjesztett.

— **A helyzet képe.** Az utóbbi napokban alkudozások folytak a koalicziónalis kormány érdekében. Különböző, ellentétes hirek keringenek ezekről. A „Ref." legutóbbi hire, melynek eredete a hivatalosan létező kabinet egyik tagjáig vihető vissza, azt mondja, hogy Szlávinak sikerült megnyerni az általa alakitandó uj kabinet tagjai gyanánt nemcsak Tisza Kálmánt és Ghyczyt, hanem báró Sennyeit is; az uj koaliczionalis kabinet e hét derekán mutatná be magát a képviselőházban. Andrássy szombaton Bécsbe ment, de ma reggel visszavárták.

— **A nagykörösi** balpárt egy Simonyi Ernőhöz intézett levélben örömét fejezé ki az ellenzéki árnyalatok egyesülése felett.

— **Jókai** közelebb a „Hon"-ban azon nézetének ad kifejezést, hogy a központi ellenzéki kör nem akarja Magyarország állami egységét, mert kihagyta a népgyülés elé terjesztendő programmból. Meg vagyunk győződve, hogy Jókai maga sem hiszi, a mit mondott. Épen azért sajnáljuk, hogy Jókai ilyenekre pazarolja tintáját.

— **Királyi kéziratok.** Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán gróf Karácsonyi Guidónak az 1858. évi deczember hó 25-én adományozott grófi méltóság hatályát magyar koronám országaira is kiterjesztem, illetőleg neki és törvényes utódainak a magyar grófi méltóságot ezennel dijmentesen adományozom. Kelt Budapesten, 1874. évi márczius hó 14-én. Ferencz József, s. k. Br. Wenchheim Béla, s. k. — Igazságügyi magyar miniszterem előterjesztésére Hieronymi Béla köz- és váltóügyvédet, és a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium statisztikai hivatalában tiszteletbeli titkárt, a nagyváradi kir. ügyészséghez alügyészszé nevezem ki. Kelt Budapesten, 1874. évi márczius hó 12-kén. Ferencz József, s. k. Dr. Pauler Tivadar, s. k.

— **A közkiállitás** alkalmából kitüntetett magyar kiállitók pénteken tisztelegtek a királynál, a felséget gr. Zichy József miniszter üdvözölte, beszédére ő felsége igy válaszolt: Különös megelégedéssel láttam a mult évi kiállitáson, hogy a nemzetközi nagy versenynél kedvelt Magyarországom is a termelés és ipar terén oly jeles és általánosan méltányolt helyet foglalt el. Örvendek, hogy e szép eredmény felett elismerésemet ez alkalommal is nyilvánithatom, s szivesen tüntettem ki az érdemeket szerzett számosak közül különösen azokat, kik az elért sikerhez munkával, buzgalommal és áldozatkészséggel járultak. Folytassák ezentul is e közhasznu müködést. A komoly, kitartó és becsületes munka, a termelés és ipar fejlesztése azon tényezők, melyek által nemcsak önmaguknak használnak, hanem bizonyára a haza köszönetét is kiérdemlik.

— **A budapesti egyetem** ifjusága tegnap a felsőbb tilalom daczára is meglátogatá a kerepesi temetőben nyugvó hősöket.

Kossuth tiltakozása magán levéltára ügyében.

Kossuth következő levelet intézett Simonyi Ernőhöz.

28. Via Bertholet.
Turin, márczius 10. 1874.

Kedves barátom!

A lapokból látom, hogy az én irományaimat, melyeket volt archivariusom: Veres Tóni gondviselése alatt hagytam, ennek halála után simpliciter nemzeti tulajdonnak declarálták és betették a muzeumba, azaz consfiscálták.

Veres Tóni, mint köztisztviselő (levéltárnok) kezelte hivatalos irományait. Ezeket az osztrák lefoglalta s Veres Tóni, midőn elfogták, a haditörvényszéknek megadta ezekre nézve azon fölvilágositásokat, melyekkel mint közhivatalnok tartozott. De ezenkivül mint életrehalálra hü barátom, ki iránt (és méltán) határtalan bizalommal viseltettem, gondját viselte magánlevéltáramnak is, a hivatalos levéltártól különválasztva. Ez nem tartozott hivatalos köréhez s azért mint becsületes ember és hü barát, ezekre nézve nem is tett semmi fölfödözést Haynau hadbiráinak, bármennyire faggatták is, hanem mint magán becses tulajdonomat minden veszély daczára megőrizte emberségesen.

És ime most előáll a „nemzeti kormány" s azt a nemzet számára confiscálja.

Ez mégis minden mértéket meghalad. — Ilyesmire nem hiszem, — hogy volna példa a történelemben.

Ez magán levéltáram. Életem nem levén nyomtalan a nemzeti történelemben, valószinü, hogy irományaim között vannak olyanok, melyek történelmi becscsel birnak és történelmi kutfőt képezhetnek. De hát megszüntek azért az én tulajdonom lenni? Ok ez arra, hogy a nemzet confiskálja? Hiszen akkor csaknem minden magán levéltárt consfiskálnia kellene, mert hála alkotmányos intézményeinknek, melyekre az osztrák-magyar kormány irtó fejszét mért, alig volt kissé tekintélyes család, melynek levéltára a történelemhez adatokat nem tartalmazna.

Veres Tóni, mint bizalmas hü barátom, tulajdonomul őrizte a levéltárt (s vele még egy kis könyvtáramat is, melyről nem látok a lapokban emlitést), azt mindig tulajdonomnak tekintette s mintegy öt éve levélben kérdezett, ha kiküldje—e, vagy mikép rendelkezem felőle? Én azt feleltem, hogy csak viselje gondját, mint eddig tevé, mig máskép nem rendelkezem. Hogy mindig tulajdonomnak tekintettem bizonyitja az is, amit a lapok is emlitenek, hogy felhatalmaztam Verest, közölje Horváth Mihálylyal, (kit még más embernek ismertem) azon adatokat, a melyekre nézve hozzá kérdést intézend.

Hiszen kérem, még ha meghaltam volna is már, nekem vannak örököseim, tulajdonom rájok szállana s azt nem volna szabad a nemzet számára konfiskáni.

Pedig hát tetszik, nem tetszik egyneknásnak, még élek, a tulajdonos él s mégis konfiskálják a „nemzet számára."

Én nem loptam meg a nemzetet. Üres, de tiszta kézzel fogtam kezemben a hontalanság vándor botját. Jutalmat a nemzettől sem nem vártam, sem nem kivántam, sem el nem fogadnék. De azt várom is, kivánom is, követelem is, hogy engem a nemzet nevében tulajdonomból ki ne foszszanak.

Én követelem tulajdonomat. Én tiltakozom az ellen, hogy engedelem nélkül az én irományaim közt akárki is kutasson.

Bátor vagyok Önt fölkérni, legyen szives e követelésem érvényesitésére a kellő lépéseket megtenni, mire Önt ezzennel föl is hatalmazom.

Fogadja stb.

Kossuth.

— **Kossuth Lajos.** Kossuth Ferencz, Kossuth Lajos fia, Cesenaból a „Times"-hez intézett levelében megczáfolja mindazon adatokat, melyek atyjáról állitólag a Frankfurter Zeitungban közölve lettek. „Atyámnak", irja Kossuth Ferencz a többi között, „soha sem volt alkalma más leczkét adni, mint olyanokat, melyeket az ifjabb nemzedékek egy pártalan hazafiságu tettekkel teljes példás életből merithetnek. — Atyám állitólagos lakása egy „feketebarna ház negyedik emeletén, „Napoleon és Bixio arczképével ágya fölött, és egy darab kenyérrel és hideg hussal." melyeket a közlemény irója képzeletben látott, mindezen tények könnyelmü koholmányok. Engedje ide csatolnom az atyám számos barátjához intézett biztositást, hogy morális, phisikai és anyagi tekintetben teljesen jól érzi magát, és hogy honfitársai által koránt sem elfeledtetve — bár a magyarországi dolgok fordultával szemben a tevékeny politikai életből önként visszavonult — politikai barátjai és ellenségei tiszteletének minden képzelhető és világos jeleivel van körülvéve.

Huszonöt év előtt.

— Emlékezés 1849-re. —

II.

Kossuth kiáltványának többi része a következőleg hangzik:

„Mintegy százhuszezer ember áll az ország különböző részein az ellenség előtt, nem kell más, mint az, hogy seregeink a nép lelkesedéséből bátor kitartást meritsenek, mert a katona kétszeres kedvvel küzd ott, a hol látja, hogy a lelkes nép lelkesült segitségére számithat; ha látja, hogy a nép tömegestől felkelésének győzhetlen erejével fedezi a honvédek hátát, oldalát; ha tudja, hogy a nép lelkesült hangulatánál fogva a haza ellenségeit minden férfiuban, minden asszonyban, minden gyermekben isten boszujának megannyi eszköze veszi körül. — A Tisza lelkes népe eddig is megértette a hazafiuság szent sugalatát, bár távol volt a vész saját tüzhelyeitől, seregenkint állitotta ki a honvédeket, önkénteseket, mozgó nemzetőrséget s bizonyosan nem késlekedik az önvédelem szent kötelességében, midőn arról van szó, hogy a Tisza magyar földe az ellenség megfertöztethetésétől megóvassék. — Ennek következtében az ország kormánya ezennel a törvényhatóságban is atalános népfelkelést rendel a nemzet nevében. — Népfelkelést, nem a végett, hogy az ellenség ágyui elé távolabb vidékre vezettessék, hanem a végett, hogy ha fegyveres seregeink e vidéken volnának kénytelenek a hazát s magát a vidéket annak szent földén védeni: akkor az átalános népfelkelés ellenség előtt az éielmet eltakaritva, annak nyugtot soha nem adva, az éjjeli szállásába száguldozásaival nyugtalanitva, egyes csapatait a vidék ismeretére alapitott ügyességgel megsemmisitve, társzekereit elfogva, szóval az ellenséget a népfelkelésben fekvő győzhetlen erővel gyengitve, hadseregünk mozdulatait elősegitse. — A hányszor a haza érdekében nemzetünk védelmére felhivtam a magyar népet, mindannyiszor várakozást felülmuló lelkesedéssel felelt meg felhivásomnak. — Most nincs egyéb hátra, mint kimondani, hogy a nemzet megvárja, miszerint minden magyar teljesitse kötelességét, s a haza mentve leszen. — A népfelkelés rendezésére nézve megjegyzem, miként főerőt a lovasságban kell helyezni, mert ha az alföld népe lóra kél, ezernyi tömegével körülszáguldozza az ellenséget, mig hadseregeink vele szembeszállanak, s a világ minden hatalma sem mentheti azt meg az enyészettől. — Rendezze tehát a törvényhatóság a népfelkelést, osztassék a nemzetőrség kisebb községeknél kerületekbe, nagyobb községeknél tizedekbe, adassanak annak kellő parancsnokok s tétessék oly rendelkezés, hogy tizedenkint, községenkint minden fegyverfogható ember összeiratván, akként rendeztessék, hogy első felhivásra az illető tized vagy kerület szerinti nemzetőrséghez csatoltathassék. — Kivonni magát a népfelkelés kötelessége alól, honárulási vétek sulya nélkül senkinek sem szabad. — Lelkesedés és kitartás, s igazságos ügyünket győzelemmel koszoruzandja a népek istene!"

Eddig a felhivás.

Debreczen városára kevésbé tartozott ez, mert itt már azelőtt szervezve volt a népfelkelés, mindössze is a cselédek voltak még hátra s lovasságot kellett felállitani. Ez rendeltetett el tehát, s a lóval biró lakosok a gyalogságtól a lovassághoz tétettek át. Bizottság neveztetett ki ennek végrehajtására, s intézkedés tétetett, hogy a fegyverfoghatók a kormányelnök felhivására készen legyenek.

1848. decz. 2-án (ez emlékezetes napon!) alakittatott meg Debreczenben a honvédelmi bizottmány. Ugyde ez itt feleslegessé vált, midőn az országos honvédelmi bizottmány ide költözött; a debreczeni tehát feloszlattatott, olyformán, hogy a tanács a haza válságos körülményei közt egész napon át együtt üljön. Az országos rendőri hivatal ide áttétele folytán a helybeli levélvizsgáló küldöttség is feloszlattatott.

Debreczen városa jan. 8-án a 311 főből álló önkéntes (vöröspántlikás) csapatot, mely Aradon volt, ... kérte hazarendelni, hogy a még kiállit... ujonczokkal azok egy zászlóaljat képezhessenek.

Kossuth teljesité a város kérelmét, adván a debreczeni fiukhoz szatmármegyei ujonczokat is. A zászlóalj szervezésével Zurics Ferencz őrnagy lőn megbizva.

A városi közgyülés aztán Kossuthnak ez intézkedéseért jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

Csapó János a felső erdélyi táborban a debreczeni nemzetőrség parancsnoka jan. 4. Kolozsvárt kelt levelében értesiti a honv. bizottmányt, hogy félreértés folytán a Kóburg-huszárok által jelentékenyen megsebesitett Rickl József főhadnagy és Bánki István minden veszélyen kivül vannak, habár nagy sebben szenvedtek; arra kéri még a bizottmányt, hogy a kiszabott 3 hó elteltével hazajövetelöket biztositsa, mit a közgyülés meg is igért.

Ekkor tudatta még Kossuth, hogy a város tultömöttsége miatt — a közönség kérelmére — a 9-ik honvédhuszár század tartalékcsapata s 800 horvát fogoly innen elszállittatik.

Külföld.

Disraeli az ő buckinghami választóinak azon nyilatkozatot küldötte, hogy a minisztériumot oly férfiakból szervezte, kik az ország törvényeit érvényesiteni és az egyletek jogait védelmezni fogják.

A bukaresti tanács, a kamara által megszavazott községi törvényeket kevés módositással elfogadta.

Erzsébeth nevü angol hajó, mely Calcut-

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR."

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham" szerzője.

Harmadik kötet. — IX. rész.

(82-ik folytatás.)

— Igen, Sir, — válaszolá a vitorlamester — az helyes észrevétel, de ha még sokáig sem napot, sem földet nem fogunk látni, ugy az nagyon kétségbeejtő dolog lesz, éjjel nappal ily erős lucsokban s ezen irányban haladni, a nélkül, hogy saját hajónk orrát láthatnánk, és a hol annyi szikla s zátony fekszik utunkban.

— De nincs más mód Marliner. Az egyedüli menekülésünk az lesz, ha egy biztos vonalat találhatunk, és egyenes irányban átevezhetünk, ha időről időre egy csillagászati tornyot, vagy más irányadó pontot találhatunk.

— Én nem tudom, hogy mit tehetnénk egyebet, — mondá Marliner — a mérőnnak s egyéb hasznos eszközöknek kivetése itt semmit sem használna. Nekünk tehát meg kell magunkat erőltetnünk és a sors szeszélyével szembe menni.

— Nos, kalauz, — mondá Herbert Bombay Jackhoz, ki előhivatott — én azt hiszem, hogy ezen bizonytalan idő, mely miatt a szegény fiuknak éjjel nappal nedves ruhában kell lenniök s a vitorlák vagy fel vagy levonásával kell küzdeniök, a „Monsun" előhirnöke.

— Igen, Sir, már hamar itt lesz. Lesz szelünk elég, és hozzá sok eső.

— Alkalmilag talán fogunk egy kis napfényt, vagy száraz földet láthatni?

— Nem sokat, Sir. A „Monsun" nem egyéb, mint szél, eső és köd, — mondá a kalauz.

— Ha szárazföldet találunk, gondolom, meg fogja ön ismerni.

Bombay Jack folyvást intett fejével.

— Ugy tetszik, mintha a szárazföld mutatkoznék, Sir, — jelenté az őrtiszt.

— Kalauz! menjen föl, nézze meg jól, mi lehet az.

— Marliner! — folytatá tovább — tudja-e, hogy ezen ember reánk nézve nagy szerencse, ő megbizható, és mivel minket, kik a partokat nem ösmerjük s a szárazföld megpillantása zavarba hozhatna, kitünő helyiismerete miatt megbecsülhetetlen.

A jelzett tárgy csakugyan a szárazföld volt; uj irányt vettek; a szél is megcsendesedett, és darab ideig meg is szünt; de folytonosan esett.

Danvers a hajószobába lépett, fáradt és levert volt.

— Ma reggel ismét öt uj betegem van, — mondá — félek, hogy kettő az éjszakát nem éli tul. Azonban a betegek legnagyobb részén javulás észlelhető, és a megjavitott tápszerek, az ifjakra s javulásban levőkre kitünő hatással vannak.

— Danvers, — mondá most Herbert az orvoshoz — igen nehéz feladatunk van: én is roszul érzem magam, de nekem nem szabad, és én nem akarok beteg lenni. Tegyen velem valamit, foldozza ki roncsolt egészségemet, hogy legalább, mig a nyilt tengerre érünk, az éjjel s nappal szükséges éberségemet megtarthassam.

Napok és éjek multak el, bosszantó szélcsend és viharok között: a szárazföldből semmi sem látszott: a nap ritkán volt csak kissé látható, az eső és köd, néha mindkettő együtt folytonosan uralgott.

A folytonos erőfeszités és lucsok a betegek számát folytonosan szaporitá; már öt ember meghalt. Danvers, kinek rendkivül sok dolga volt, mélyen elszomorodva látta, hogy Herbert a felelősségnek, mely reá nehezedett, naponkinti roszabbul léte miatt mind kevésbé képes megfelelni, habár lelki ereje öt még mindig föntartá. Ugy látszott, sem nyugalomra, sem tápszerre nincs szüksége, jó példája sokakban, kik ép ugy, mint ő, betegek voltak, erőt és bátorságot öntött.

Herbert ismét a térképnél ült s vele Marliner és a kalauz. Helyzetöket csak ötven mértföldnyi távolságra is lehetetlen volt meghatározni, és még is utjok legveszélyesebb része fele kellett menniök.

— Kalauz! — mondá Herbert — mit gondol ön, mennyire lehetünk északra Cap-Ambro-tól, Madagaskar északi szélétől. Marliner és én az utat kiszámitottuk, de nézeteink nagyon eltérők.

— Bizonysággal nem mondhatom meg, Sir! A vizáramlat mindennap nagy mérvben változik. Azonban azt gondolom, hogy Cap-Ambro-tól körülbelől száz mértföldnyire lehetünk északra.

— Ez a Marliner számitása, és az enyim között, épen középpontot képez. Meg van ön győződve, Jack, hogy a vizáramlatot jól beszámitotta?

— Igen, Sir, biztos vagyok, hogy meszebb délre nem vagyunk.

— Nos, — folytatá Herbert egy kevés gondolkodás után — azt hiszem, abban egyet értünk, hogy hajónk Madagaskartól északra száz mértföldnyire van; erős, kettős vitorlánk van, és habár az idő nagyon ködös s dél körülbelől elmult, azt hiszem, hogy a folytonos szelet használhatjuk, és Madagaskart nyugot fele hagyván, keletnek fordulhatunk s igy egy száz mértföldnyi széles, minden veszedelemtől ment utra fogunk találni.

— Nekem is jutott már az eszembe, de nem tudtam meggyőződni, vajon nem jöttünk-e már annyira délre, hogy a szigetet ezen vastag körben veszedelem nélkül megkerülhessük, mivel amaz oldalom már ez lehetetlen volna.

Ismét tanácskoztak s a helyzet kiszámithatása végett minden segédeszközt fölhasználtak; végre mondá Herbert:

— Ha a felvett helytől ötven vagy hetven mértföldre vagyunk, ugy minden veszedelmet kikerülünk.

Marliner és a kalauz helyeselték azon nyilatkozatot, és a „Vészmadár" az ő megerősitett kettős vitorlájával sebesen repült az uj irányban.

Herbert és Marliner, már délután négy óra tájban igen örvendeztek a szél rendkivüli folytonos s kedvező tartóssága felett, és azon véleményben voltak, hogy ily gyors haladás mellett az éj beállta előt Madagaskartól már jóval kelet felé lesznek.

— Én a hajót, még mielőtt délnek fordulnánk, hogy kétszeresen biztositsam magunkat, még száz mértföldnyire kelet felé hagyom futni.

— Mi az? — kérdé Marliner a kalauztól — mi egyszerre csendes vizen vagyunk.

— Hajóhoz! — kiáltá Herbert.

A hajónak hirtelen megváltozott mozgása, minden benn levőket megzavart s mindenki szolgálati helyére sietett.

— Látom a szárazföldet, jól ismerem! — kiáltá Bombay Jack.

— Tizenhét öl, — jelenté Marliner.

— Egyenesen a kormányt! — kiáltá Herbert.

(Folyt. következik.)

tából jött, Tarifa közelében hajó törést szenvedett; rakománya rizs, buza, bőr, thea, és 2588 láda indigó volt.

A berlini „National Z." az osztrák hitfelekezeti törvényjavaslatokról azon véleményét nyilvánitja, hogy azok a német törvényekkel egy alapon állanak, éspedig nem azért, mintha azok a porosz törvényeket utánoznák, hanem mivel azok által a porosz egyházi törvényeknek helyes volta igazoltatik.

A porosz főtörvényszéknek az uj tartományok eddigi felebbezési törvényszékeivel leendő egyesitése jövő april hó 1-én életbe léptetik.

A párisi kereskedelmi körben egy felirat jár kézről kézre, melyszerint a köztársaság elnöke a Párisban leendő lakásra kéretik.

A prágai kőkeritést illetőleg a kormány kinyilatkoztatá, hogy azt jutányos árért kész átbocsátni a városnak, — ha kötelezi magát annak területét a népesség igényeihez mért sétakertnek átalakitni.

A brüni német haladók egylete a ministerelnöknek, a közoktatási miniszternek és a követek házának a felekezeti törvényjavaslatok általános tárgyalása alkalmával tanusitott magukviseletéért — köszönetet és elösmerést szavazott.

Szinházi szemle.

A müsor néha igazán botrányosan van összeállitva. Egyszer az idegen vigjátékokat halmozzák össze, majd pedig az énekes darabokból kapunk untig eleget.

Igy például most egymásután került szinre „Rigoletto" opera, „Gerolsteini nagyherczegnő" operette s tegnap a „Szép juhász", népszinmü dalokkal. A két előbbi darabnak, ugy szólván, nem is volt közönsége, mig ha kellő beosztással adatnak, bizonyára nagyobb hallgatóságot vonzanak.

De az vigasztaló, hogy a magyar népdalok mindig megteszik nálunk a hatást. Szigeti 3 szakaszos népszinműve, a **„Szép juhász"** tegnap megtölté a házat, a mire már egyszer oly nagy szükség volt, s a mit — valljuk meg — Bogyónak köszönhetünk. Bogyó szép Jancsit adta: játéka a találó vonásokban gazdag volt s dalai mindannyiszor lelkesedést öntöttek a közönségbe; legjobban sikerült a „Juhász vagyok" czimü dala Ábrányitól. Horváthné (Piroska) méltán osztozott Bogyóval az est dicsőségében, dalai mindig viharos tetszést keltettek. Zöldi az öreg Bálintot, Zöldiné Pösz Manczit, Törökné Rózsát kitünően s kifogástalanul személyesitették.

Szinházunknak közönségre volna nagy szüksége; ime láthatjuk, hogy lehet azt teremteni?! A többi az intendatura gondja. Ennek kellene felügyelni, hogy ne nyulfuttában állittassék össze a müsor.

— **Miskolcz város** e hó 2-án tartott közgyülésében, mint a hozzánk megküldött jegyzőkönyvi kivonatból értesülünk, megróvta Rácz Ádámot, a „Borsod" szerkesztőjét s városi bizottsági tagot, a miért minden alap nélkül lapjában valótlanságokat irt a polgármester gazdálkodásáról, gyanusitván ezt a város és állam megkárositásával. A megrovás a nagyobb lapoknak megküldetett.

UJDONSÁGOK.

* **Márczius 15. Debreczenben.** Debreczen város hazafias érzelmü lakossága most is kegyelettel ünnepelte meg e napot. Mindjárt délután nagy néptömeg lepte el a főiskola előtti tért s az emlékkertet, melyben a honvédemlék áll. Két óra után megjelentek a régi egyenruhás honvédek is saját lobogójuk alatt, mely még a szabadságharcz idejéből mentetett meg. A tömeghez csatlakozott a tanuló ifjuság két zászló alatt, s igy vonultak ki a honvédsirokhoz, hol már nagy sokaság várakozott az érkezőkre. Mondhatni az egész temető tele volt néppel. Ott a főiskolai énekkar kezdte rá a „Szózatot", melynek szabatos és lelkesedést keltő elzengése után Szombathy János hittanhallgató tartott alkalmi emlékbeszédet, a melyben igen meleg hangon s lélekemelőn festi a „márczius 15." jelentőségét. Ezután az énekkar „Szent az érzés" kezdetü dalt adta elő. Majd Erdős Károly hittanhallgató szavalta el Bajza „Apotheozis"-át értelmesen s lelkesitőleg. Ugyanezt dalolta el az énekkar is, mely Tóth Lajos vezetése alatt müködött. Ennek végeztével megzendült a közönség ajkán amaz emlékezetes szép dal: „Kossuth Lajos azt üzente...." S jött a nép az emlékkertbe a honvédemlékhez. Itt Erdős Károly szavalta el nagy hatással Kovács Gyulától „Árpád siri álmá"-t. Az énekkar végezte be az ünnepélyt. Az ezerekre menő népcsoport pedig kegyelmes érzések közt oszlott szét.

* **A folyó** évi april 18-án tartandó helv. hitv. egyházkerületi közgyülésre a magyar irodalmi tanszék betöltése iránti intézkedés is kitüzetett.

* **Tisztelet a nőknek!** Ők szőnek és fonnak mennyei koszorut ezen áldott honnak. A német költő eme szavai jutnak eszünkbe, midőn azokról akarunk megemlékezni, a kik nem felejtkeztek el márcz. 15-ikéről. A kollégium előtti honvédemléken már tegnap három szép koszoru diszlett. Az egyiket Miskolczról Kolonics Lajosné urhölgy, városunk egyik derék és honleányi tisztét nemesen felfogni tudó szülötte küldte márcz. 15-re; a másik Boros Sándorné urhölgy, s a harmadik Székely József rostakészitő ajándéka. A honvédsirok egyszerü keresztéről sem feledkeztek meg; egy derék honleány jelent ott meg az ünnepély előtt, s két, hősöket illető koszorut tett a keresztre, miért a már kintlevő közönség által lelkesen meg is éljeneztetett. E nő Dragota Ignáczné urhölgy volt. Éljenek a derék honleányok!

* **Nagy Sándor halma** is megkoszoruztatott tegnap; szép kegyeletesség ez a debreczeni csata hősének emléke iránt. Bár az ünnepeltek dicső példáin most is minél többen tudnának lelkesülni.

* **A ref. egyháztanács** tegnap tartott közgyülésében a belszervezeti szabályok helybehagyattak s használat és az egyháztanácsosok közt kiosztás végett kinyomatásuk elrendeltetett. — A külvárosi iskolákba állandó fitanitókul Sütő József, Kiss Lajos és Dávid Mihály, leánytanitókul pedig Papp Péter és Tóth Károly választattak meg. — Ugyanazon gyülésben a kistemplom belsőjének és az ispotályi templomnak és toronynak kijavitása is elrendeltetett.

* **A honvédbál** tegnap este a „Fehérló"-ban szépen sikerült. Határtalan volt a jó kedv, mit Balázs Kálmán remek zenéje csak is fokozott. A vendéglői ellátás is kitünő s pontos volt. A vigalom reggeli 7 órakor ért véget. A jövedelem, mely az egyenruha fentartására forditattik, kielégitő.

* **Szintársulatunkhoz** a már jelzetteken kivül szerződtek a jövő idényre: Lukácsiné, Dózsa, Philippovics, Hetényi Laura. Ugy halljuk, hogy Bogyóval még sincsenek tisztába, a mit csak sajnálnunk lehet. Uj tagul eddigelé Vizváriné Krecsányi Sarolta szerződött Mindszenti Kornélia k. a. helyére. Azt hiszszük, hogy a cserében nem vesztünk.

* **A tornaegylet** tegnap tartotta tisztujitó közgyülését. Az elnök Varga Lajos, ugy alelnök Somogyi Pál, valamint az egylet többi tisztviselője is ujra megválasztatott.

* **Gyászhir.** Pápai Pál főiskolai helyettes tanárt érzékeny veszteség érte; édes anyja Kisujszálláson ma meghalt. Béke az elhunyt porainak!

* **A krakkói barátok.** Rákosi szinmüve nem sokára előadatik szinpadunkon. E darab a fővárosban köztetszéssel találkozott.

* **A tóczóskert** alsó járásában tegnap első kertgazdává Szalay József — a ki jelen sem volt — megválasztatott; 2-ik kertgazdául az első izben választott Szabó József marad.

* **Farkas Ottilia** kisasszony, mint halljuk, még e héten fel fog lépni valamelyik dalmüben; a t. kisasszony kedves vendég gyanánt tünt fel, s bizonyára most is sokan jelennek meg felléptekor a szinházban.

* **Rosz kenyeret** ismét foglaltak le ma a piaczon. Csakugyan különös, hogy abban a városban, melynek kenyere leghiresebb az országban, oly sok rosz kenyeret sütnek. Nem nagy dicséret az asszonyokra.

KÖZGAZDASÁG.

„Gresham" angol életbiztositó társaság évi jelentése.

A fentnevezett biztositó társaság évi jelentéséből a számosan biztositott felekre nézve azon örvendetes tény tünik ki, hogy a „Gresham" a kedvezőtlen időviszonyok daczára is meglepő módon gyarapodik, s igy szilárd hitelünek bizonyult régi hirnevét nem csak fentartani, hanem azt még inkább terjeszteni és szilárdabbá tenni tudta. Az évi jelentésből összevonva, ezennel közöljük a legérdekesebb adatokat:

Az 1873. üzletév folyama alatt 3150 biztositási ajánlat 31,354.480 birodalmi marka összegen felül lett benyujtva, s ebből 2656 biztositás 27,003.320 bir. markán felül 939,191.92 bir. m. évdijjal elfogadtatott, melyekre a megfelelő számu kötvények kiállittattak.

1873. junius 30-dikán 24.930 kötvény 202,988.840 b. m. ujonan biztositott tőkével, valamint 565 járadéki szerződés 423,066.50 b. m. évi összeggel volt érvényben.

A folyó évi dijszámla tartozási és követelési mérlege tanusitja, hogy a viszontbiztositásokra kiadott összeg levonása után, a dijakból felmerülő jövedelem 7.484.810.76 b. markára rug, melyben 886,777.42 b. m. az első biztositási év dijai bennfoglalvák.

Az elhelyezett tőkék kamatai 1.581.474.75 b. m. összegre rugtak, melyek az előbb emlitett jövedelemhez hozzáadva, a társaság évi jövedelmét 9.066.285.42 b. markával növelték.

A biztositási és járadéki szerződésekből eredő követelésekért járó összegek levonása után mindennemü kifizetés végett jóváhagyott egyéb követelések megtéritése után, az üzletév végével 3.349.920 b. m. jövedelmi felesleg maradt, mely a biztositási és járadéki szerződések és az elosztandó feleslegek tőkéihez mellékeltetett s azt 36.421,609.67 b. markára növelte.

A bevételi és kiadási tárcza és a folyó üzletév mérlege, melyek ezen jelentéshez csatolvák, a parlamenti akta (33. és 34. v. 61. fej.) határozataival összhangzásban vannak felállitva. Ugyanezek G. H. Ladbury nyilvános számvevő, a társaság részvényese és William Webb Wenn, közjegyző és kötvény tulajdonos által (a kötvények tulajdonosai részéről) kellőleg megvizsgáltattak. Az összes biztositások és okmányok, melyek a társaság valóságos vagyonát képviselik, az igazgatók és számvizsgálók által igazoltattak s általok helyeseknek találtattak és megerősittettek.

Az ezen jelentéshez mellékelt, minden szükséges részletes adatokat tartalmazó kimutatása a 37.739.874.25 b. m. összegnyi valóságos vagyonnak lehetségessé teszi a pénzbefektetések jelességének helyes méltánylását.

Ezen befektetések közt különösen kiemelendő a Doultry-ban a londoni Cityben fekvő szabad földbirtok.

Az 1873. junius 30-án érvényben volt biztositási és járadéki szerződéseknek a társaság jegyzője és titkára által eszközölt felbecslés eredményei alapján, az igazgatók kinyilatkoztatták, hogy a felosztandó felesleg 1.140,000 b. m. összeg leend, melyből nyolczvan százalék a részlet jogosult kötvények tulajdonosainak jut.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Nyilatkozat.

A „Debreczen" 47 ik számában Katz Jakab urhoz — mint a helybeli izr. hitközség elnökéhez kérdést intéztünk az iránt, vajon kik lehettek azon számvizsgálók és ellenőrök, kik a nevezett elnök ur által előterjesztett évi számadást megvizsgálták, és állitólagosan jóvá hagyták legyen? — Miután azonban mind mai napig illdomos felszólalásunkra legkisebb választ sem nyertünk: lehetetlen, hogy azon gondolatra ne jussunk, miszerint a kérdésben levő számadás megvizsgálásánál egyátalában illetékes személyiségek jelen sem voltak, és hogy eszerint Katz Jakab ur, mint az izr. hitközség elnöke, egyesegyedül rendelkezik a hitközség összes vagyanairól, mely pedig annyira tekintélyes, hogy majdnem 20000 ftra rug.

Többérdekelt.

173.

HIRDETÉSEK.

Eladó kereskedés.

A nagycsapóutcza elején Fiók Sándor féle 334-ik számu házban levő füszerkereskedés, a benne levő árukészlettel szabad kézből eladó.

Értekezhetni a tulajdonos

Guth Adolffal,

161 3—3 piaczutcza Nánássi-féle házban.

Tavaszbuzát

vetni valót, legjobb minőségüt ajánl a Nagy tanyán

Ledig Sámuel H.-Böszörményben.

Ezen buzára megrendeléseket szinte eltogad:

Berger Henrik Debreczenben,

a kinél kitünő

tavaszrozs is kapható.

127 3—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a — néhai **Szabó Sándor** hagyatékához tartozó a debr. 2805. sz. tjkönyvben bejegyzett s 1200 ftra becsült; iaczutczai 2018. számu házastelek 3 hold 900 öl külső földével együtt folyó 1874-dik évi **april hó 10-ik napján** délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában kiküldött végrehajtó **Vetéssi Mihály** által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 120 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.
2. Az ingatlan becsáron alól el nem adatik.
3. A vételár fele a leütéstől 1 hónap alatt, másik fele a leütéstől — fél év alatt — az árverés napjától fogva 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik. Vevőnek folyamodására azonban az árvaszék megengedi, hogy a vételár 1/3-dát a vett birtokra 1-ső helyen bekebeleztetés mellett kölcsönül megtarthassa.
4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga csak a vételár teljes lefizetése után vagy 1/3 betáblázása mellett fog hivatalból bekebeleztetni.
5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, a kik az eladandó ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — a fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874. február ho 27-ik napján tartott üléséből.

Hegedüs István
aljegyző.

148 3—3

Eladó vagy haszonbérbe adandó birtok.

H.-Bagos község határához tartozó és a debreczeni határ ugynevezett vekeri pusztájával határos nemesi birtok, mely áll 440 hold legjobb minőségü fekete homok szántó földből, 180 hold dombos sárga homok szántó földből, 100 hold legjobb minőségü természetes kaszállóból és 40 hold vargafás erdőből, jelenleg van benne 200 hold őszi ugarvetés majorsági.

Az ára az egyességtől függ, megjegyzendő, hogy ha az árának egy harmadrészét a vevő kifizeti, a többi két harmadrész akar husz év mulva fizethető, önként értetvén, hogy a kamatot évenként rendesen tartozik fizetni.

E birtok esetleg több évre haszonbérbe is kiadatik. Továbbá:

Eladó luczernás a téglás kertben, a harmadik járásban, két katasztrális hold, jó minőségü luczernás eladó örök áron.

Értekezhetni felőle kis mesterutczán 1437 számu háznál.

Sebess Györgygyel.

162 2—

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Weisz Mózes részére, alperes Kiss Lajostól 250 aforint tőke s járélékai erejéig lefoglalt s illetőleg Kiss Lajosné Madár Zsuzsánna által önkéntes árverésre felajánlott s a debreczeni 4704 ik számu telekjegyzőkönyvbe foglalt ingatlanok, a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött 2-ik árverési határidőben u. m. az 5000 aforintra becsült nagy ujutczai 1613. számu házastelek kert f. évi márczius 23 án az 1200 aforintra becsült tóczóskerti 1 hold 10 öl szőllő pedig f. évi márczius 24ik napján d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz a házra és tartozékaira nézve 500 ft. a szőllőre nézve pedig 120 aforint.

A vételár 3 egyenlő részletben ée pedig a leütéstől számitva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek kiküldöttnél, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874. február 27 én tartott üléséből.

Hegedüs István
aljegyző.

145 3—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről, a 239/1874. sz. hirdetmény kapcsában közhirré tétetik, miszerint a debreczeni takarékpénztárnak Szabó Lajos elleni végrehajtási ügyében közös tulajdonos társ Szabó Lajosné, Szücs Zsusánna a maga birtokilletőségét is önkéntes árverésre felajánlván, a debr. 1657. sz. tkvbe foglalt, s 3.300 ftra becsült hüvelyes-utczai 1066. számu házastelek, és 1 hold 110 □ öl külső földe, a 239. számu végzéssel kitüzött határ időkben, a m. folyó évi **márczius 17-ik** szükség esetére **april 17-ik napján, d. u. 3 órakor** a telekkönyvi irodában, végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen egészben el fog adatni.

A meghirdetett árverési feltételek, melyek szerint a vételár 3 egyenlő részletben, u. m. az első a leütéskor azonnal, a második a leütés után 1 hó, a harmadik a leütés után 3 hó mulva lesz fizetendő, továbbra is érvényben maradnak, — azon módositással, hogy a bánatpénz, tekintettel arra, hogy az egész birtokrész árvereztetik, most már 330 afrt leend, s vevő az egész birtokot kapja. —

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Egyszersmind azok, kik a fentebbi ingatlanokból Szücs Zsuzsánna Szabó Lajosnét illető részre tulajdoni, vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény utolsó közzétételétől számitott 15 nap alatt, fent irt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1874. márcz. 6 án tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző.

160 2—3

Eladó ház.

Nagymesterutcza elején az 1214-ik számu ház, szilárd tégla épülettel, cserép fedéllel, mely áll 5 szoba, egy nagy előszoba, konyha, kamara, pincze, és egy mühelynek való épületből, fatartóból és egy nagy sertésólból, kedvező feltételek mellett miden órán eladó. Értekezhetni felőle az ott lakó tulajdonossal.

178 1—3

Eladó szőllő.

Az ujkert első járásában 3 nyilas jó karban levő szőllő, sok termő gyümölcsfával, cserepes kőpajtával, és szüretelő vasas edényekkel, kedvező feltételek mellett eladó. Értekezhetni Péterfiautczán 828-ik szám alatt a tulajdonos

özv. **Kovács Mihálynéval.**

157 2—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes Horváth Sándor részére, kiskoru Burai Eszter és Juliánnától 70 aft tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debreczeni 1903 sz. tjkönyvben bejegyzett hatvanutczai külvárosi 3299. sz. házasteleknek 400 aftra becsült fele része a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, a kitüzött 2-ik határidőben u. m. f. évi **márcz. 26-án** d. u. 3 órakor a telekönyvi irodában kiküldött végrehajtó, Kovácz József által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 40 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 14 nap, 1 hó és 2 hó alatt esedékes 6% kamatával, fentirt telekkönyvi hatóság ál lefizetendő; a bánatpénz az utosó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint tkkönyvi hatóságnak 1874. febr. 27-kén tartott üléséből.

Hegedüs István.
aljegyző.

146 3—3

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a felperes **Ivany Karolyné** részére, alperes **Nagy András** és neje Szabó Zsuzsánnától 150 afrt tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 928-ik számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 2200 aftra becsült busiutczai 725. sz. házastelek és 2 hold 1000 négyszeg öl külső földe folyó 1874-ik évi **april hó 8-ik**, szükség esetére **május hó 8-ik** napján d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában, kiküldött végrehajtó Vetéssy Mihály által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagyis 220 ft az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 2, 4 és 6 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 százalék kamatával, fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.
4. A vevő a vett háznak a leütéstől 14 nap mulva, a külső földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.
5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-ik évi febr. hó 27-ik napján tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

147 3—3

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. Törvényszéknek 1874 évi 3319/874 sz. a. kelt végzése folytán közzé tétetik, miszerint vagyonbukott **Balla Mihály** csődtömegéhez leltározott széna, szalma, akol és tengerigóréből álló ingóság a helyszinén vagyis a Péresi uton a várostól mintegy 1/2 óra járásra eső, sz. kir. Debreczen város tulajdonát képező tanya helyiségén, folyó évi **márczius hó 20-án** d. u. 3 órakor megtartandó nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adatni.

Debreczen 1874. márcz. hó 12.

Kovács József.
Kir végrehajtó.

174 1—2

Kiadó lakosztály és hónapos szoba.

Teleki utczán 2171. számu háznál egy utczai lakosztály e f. évi pünköstről több évre kiadó. A lakosztály részletei: 2 utczai szoba, két-két ablakkal s mindegyik külön bejáratra alkalmazható, 2 udvari szoba három ablakkal, tágas konyha s kamra, 2 pincze szobácska, fás pincze, 12 öl hosszu pad. és két bejárással ellátott előcsarnok. — E lakosztály minden részleteivel a többi épülettől elszigetelve, épen a ház felét képezi, és a t. várostól 16 éven keresztül törzstiszti lakásnak volt bérelve. Ugyan e ház uj épületében egy utczai hónapos szoba minden órában kiadó. Értekezhetni ugyanott, **Gondi és Egei fényirdájában**, II. emelet.

177 1—3

Hirdetmény.

A debreczeni ref. egyház tulajdonához tartozó, jelenleg Kubinyi Kálmán ur által bérelt bolt helyiség, — valamint a csapó utczán levő két száraz malom, — és a naputczán levő Komáromi féle ház árverés utján bérbeadandó levén: bérleni kivánók a f. é. **márczius 18-án** szerdán reggel 9 órakor az egyház tanácstermében tartandó árverésre elegendő bánatpénzzel ellátva meghivatnak.

Debreczen 1874 marcz. 16

Medgyaszay Imre,
algondnok.

179 1—

Kiadó lak.

Czeglédutcza 29-ik szám alatt egy utczai lakosztály Pünköstől fogva bérbe adatik.

Értekezhetni ugyanott.

168 2—2

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.